

AMINTIRI LA GURA SOBEI!

luni, 21 februarie 2022

Lunile ianuarie și februarie reprezintă un mare gol în inima oricui îți împătimit pescar al apelor de munte și al pescuitului la pstru!

În Austria, în asociația pescarilor sportivi din care fac parte, în această perioadă anulul pescuitul este interzis și nu-mi rămâne nimic altceva de făcut în timpul liber, decât să stau la gura sobei cu cana de uic fiart și să-mi aduc aminte de aventurile din vara anulului trecut, unele plătute, altele mai puțin plătute. Iar în acest număr al revistei am să vă descriu o ieșire mai puțin plăcută, o ieșire la un pescuit de crap, carasă și plătit.

În luna lui cupțor, am ales un sfârșit de săptămână extrem de prielnic, cu vreme frumoasă, cer senin și apă limpede, iar aceste informații le-am cules cu câteva zile înainte de-a pleca la pescuit. Bineînțeles, și biletul de voie mi-a fost aprobat și semnat din partea consoartei și a fetii ei, ele având un cuvânt greu de spus în asemenea împrejurări.

După ce totul a fost pus la punct, am decis să plec într-o dimineață de sâmbătă foarte devreme, cu speranța de a găsi un loc mai bun pe malul lacului unde urma să pescuiesc în următoarele 24 de ore.

Pregătirea nădeii pentru pescuit am făcut-o cu o zi înainte de plecare, am fiert două kilograme de făină din porumb și două de făină din grâu, ca să fie nada mai tare decât mămăliga obișnuită, iar ca să o fac mai consistentă și mai pe placul peștilor, am adăugat 2,3 linguri de miere, usturoi granulat, sare, zahăr și câteva esențe de anason și vanilie. Am mai luat de la magazinul din oraș cu specific pescăresc două cutii de răme negre și două cutii de viermi ori numai buni pentru pescuitul la carasă și plătit, iar pentru dumnealui „crapul” aveam ceva boiliesuri speciale pentru vară, cu arome de fructe precum căpșun, ananas, prune și cireșe. Mămăliga fiartă am lăsat-o la răcit în frigiderul din garaj, unde urma să se răcească peste noapte, acolo fiind și cutiile cu răme și viermi ori. Mi-am mai încărcat mașina cu ustensilele pe care urma să le folosesc și cu toate cele necesare unui pescuit de 24 de ore și m-am pus la somn numaidecât.

Dimineața devreme, în jurul orei patru, m-am trezit foarte hotărât și optimist, am tras un tricou pe mine și o pereche de pantaloni scurți, m-am suit în mașină și am demarat în tromb spre lumea pescarilor, o lume tiută doar de împătimitii pescuitului pe malul apelor. Aveam de parcurs o distanță de aproximativ 200 de kilometri până la destinație, dar am oprit la primul magazin dintr-o stație peșce, de unde mi-am luat micul dejun, un cacao cu lapte și ceva apă potabilă, după care mi-am văzut de drum.

Am ajuns la destinație în jurul orei apte, oricum, mai devreme nici nu se putea plăti autorizația de pescuit. Am achitat taxa și trebuia să aștept procedurile de rigoare cu verificarea permisului și altele, timp în care am decis să verific dacă totul este în regulă în mașină și nu cumva am uitat ceva. Când colo, ce să vezi, galeata cu nada de 25 litri și cutiile cu răme și viermi ori nu erau printre celelalte lucruri. Am sunat repede acasă, mi-am trezit familia și am aflat că lucrurile mele stăteau încă la răcoare în frigiderul din garaj. Nu doresc și nu vreau să fi fost nimeni în locul meu în acel moment. Între timp, biletul mi-a adus autorizația și numărul de țand unde urma să pescuiesc, iar eu am înghițat în sec de câteva ori și nu mai tiam ce să fac.

Am ajuns la locul unde urma să pescuiesc și mi-am instalat repede cortul ca să se vadă locul ocupat după care am demarat iar și în tromb la primul magazin din apropiere pentru a cumpăra ceva boabe de porumb măcar, asta ca să nu pescuiesc numai la pâine înmuiată în lapte. Însă, ghinion după ghinion, în acea zonă a Austriei, la granița cu Slovenia, era un fel de srbtoare, nigea, iar magazinele din apropiere erau toate închise. Iar cum ustensilele pentru pescuitul rătorului și trusa cu nuci au

Am mas acas , nu am mai avut alt solu ie i am fost nevoit s pescuiesc numai la pâine. Am prins câteva pl tici, nimic ie it din comun, iar câteva dintre ele, destul de m ri oare, le-am oprit pentru saramur la borcan pentru iarn .

Sup rat în adâncul sufletului din cauza situa iei în care m aflam, am decis s pun cap t acestei zile de pescuit, dup care mi-am adunat lucrurile i am plecat acas . Am fost pe un lac care colc ia de crape i somni, iar eu am pescuit la cocolo de pâine, era cumva penibil! Am ajuns cu bine acas undeva spre sear i am deschis sticla cu r chie care era sortit pentru malul lacului, în preajma focului de sear de lâng cort. Într-un târziu m-am lini tit i cu aventura f r de succes de pe malul unui lac plin de crape i somni, îns stâng ciile pe care le-am comis îmi vor r mâne mult timp în minte.

Petru Milo_